

Uzasadnienie

Projekt uchwały zmieniającej uchwałę Rady Ministrów w sprawie przyjęcia programu wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego pn. „Korpus Solidarności – Rządowy Program Wspierania i Rozwoju Wolontariatu Długoterminowego na lata 2018-2030” przygotowany został w celu dostosowania programu do obecnych realiów społecznych oraz rozszerzenia wsparcia dla organizacji pozarządowych, rozumianych w myśl art. 3. Ust. 1. Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (dalej : UoDPPiW), które będą zaangażowane w kształtowanie lepszego otoczenia dla wolontariatu i jego profesjonalizację. Ważnym elementem przedstawionych zmian jest też usprawnienie wdrażania programu pod względem finansowo-budżetowym.

Potrzeba zmiany części założeń programu wynika z obserwacji poczynionych podczas dotychczasowej jego realizacji przez operatora, czyli Narodowy Instytut Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, a także przez partnerów regionalnych oraz lokalnych. Partnerzy to dotychczasowi beneficjenci programu, podmioty wyspecjalizowane w pobudzaniu aktywności wolontariackiej. Istotne są także wnioski płynące z ostatnich badań wolontariatu w tym m.in. „Raportu o obojętnieniu” (Stowarzyszenie Wiosna, Kraków 2021) oraz „Kondycji organizacji pozarządowych 2021” (Stowarzyszenie Klon/Jawor, Warszawa 2022). Wynika z nich, że aktywność wolontariacka słabnie. Wymusza to na organizatorach wolontariatu zmiany w sposobie organizacji i zarządzania wolontariatem, proponowanie jego nowych form, weryfikację intensywności działań ochotniczych.

Skutki pandemii COVID-19 podważyły podstawy dla stałych form wolontariatu, blokując część aktywności społecznych, co przekłada się również na konieczność przededefiniowania działań przez organizatorów wolontariatu, w tym przez podmioty pozarządowe, instytucje kulturalne, placówki oświatowe czy kluby sportowe. W części przypadków oferty wolontariatu zostały zawieszane lub anulowane, a niektóre osoby zrezygnowały z takiej aktywności.

Wydarzeniem, które wymusiło definitywną zmianę postrzegania znaczenia wolontariatu w Polsce, w tym kwestii jego długoterminowości lub systematyczności była natychmiastowa reakcja społeczeństwa, w tym organizacji pozarządowych na napływ uchodźców wojennych z Ukrainy. Szereg podmiotów obywatelskich, w tym partnerzy regionalni oraz lokalni Korpusu Solidarności, spontanicznie organizowali pomoc uchodźcom, a także uczestniczyli w zbiórkach darów wysyłanych na tereny ogarnięte konfliktem zbrojnym. Była to aktywność bazująca w dużej mierze na odruchu solidarności. Pożądane jest, by ewoluowała ona w długoterminowe działania pomocowe, integracyjne, animacyjne czy psychologiczne na terenie całej Polski. Należy zatem wykorzystać wzrost zainteresowania działalnością wolontariacką oraz popularność udziału w takich inicjatywach tak, by stymulować stworzenie warunków na rzecz wolontariatu systematycznego, otworzyć program na osoby gotowe poświęcić swój czas w ramach różnorodnych inicjatyw obywatelskich. Doświadczenie pandemii COVID-19 pokazało m.in. konieczność szerszego uwzględnienia aktywności społecznych, które mają krótszy horyzont czasowy.

Konsekwencją refleksji nad dotychczasową realizacją programu i zmianami zachodzącymi w jego otoczeniu są opisane poniżej propozycje zmian dotyczące założeń programu, wskaźników jego realizacji, budżetu oraz struktury zarządzania.

Jedną z kluczowych zmian w programie jest **nowe zdefiniowanie wolontariatu systematycznego** Korpusu Solidarności poprzez doprecyzowanie, że jest to dobrowolna działalność bez wynagrodzenia, wykraczająca poza więzi koleżeńsko-przyjacielsko-rodzinne, realizowana szczególnie w strukturach podmiotów określonych w UoDPPiW, wykonywana regularnie przez okres co najmniej 3 miesięcy.

Dotychczas zakładano, że aktywność wolontariusza będzie trwała nie mniej niż 12 miesięcy stałego zaangażowania, w wymiarze co najmniej 16 godzin miesięcznie. Doświadczenie uczy, iż niewiele jest takich podmiotów które dysponują wystarczającą liczbą ofert pracy dla wolontariuszy, szczególnie w zakresie wolontariatu długoterminowego. Deficyt jest szczególnie widoczny w mniejszych środowiskach, gdzie organizacje nie są przygotowane na tak długą i systematyczną współpracę z wolontariuszami i koncentrują się głównie na działaniach doraźnych, akcyjnych.

Ponadto wolontariusze nie są w stanie zobowiązać się do aktywności w takim wymiarze czasu jak to pierwotnie założono. Wynika to m.in.: z obowiązków szkolnych w przypadku młodzieży, braku wystarczającej ilości czasu wśród osób pracujących, uwarunkowań psychofizycznych w przypadku seniorów.

Istotą wprowadzonych zmian jest podkreślenie znaczenia wolontariatu systematycznego, gdzie zawiązuje się więź pomiędzy osobą decydującą się na taką aktywność a organizacją, która korzysta z jej zaangażowania lub jest odpowiedzialna za wdrażanie określonej inicjatywy z zakresu pożytku publicznego. W związku z tym wolontariusz poświęcający wybraną liczbę godzin w miesiącu, wynikającą z jego indywidualnych możliwości, przez dłuższy okres, np. 2-3 lata realizuje wolontariat systematyczny, nawet jeżeli nie jest to 16 godzin w miesiącu.

Proponuje się odstąpienie od obligatoryjnego wymogu aktywności wolontariackiej w wymiarze 16 godzin w miesiącu, na rzecz tworzenia nowych form współpracy i budowania trwałych relacji z wolontariuszami dostosowanych do ich indywidualnych możliwości, a także realnych potrzeb w zakresie wolontariatu w organizacjach.

Pierwotna wartość (16 godz. w miesiącu na osobę i łącznie 89,2 mln godzin do roku 2030) okazała się być nieadekwatna do realiów i możliwości wolontariuszy, którzy chcieli przystąpić do Programu. Dotychczas 5200 wolontariuszy Korpusu Solidarności wypracowało 850 000 godzin wolontariatu (pracując średnio 3,5 godz. w miesiącu). W kolejnych latach - co roku - 1800 wolontariuszy Korpusu poświęcać będzie średnio 3,5 godz. wolontariatu systematycznego w miesiącu. W latach 2023-2030 ochotnicy wypracują 604 800 godz. wolontariatu (1800 wolontariuszy x 3,5 godz./mc x 96 mc).

Zgodnie z założeniami nowej ścieżki programu: „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO”, 700 organizacji na okres 3 lat skorzysta ze wsparcia m.in. na zatrudnienie koordynatora wolontariatu oraz sfinansowanie bieżących potrzeb w zakresie organizacji wolontariatu. Organizacja uczestnicząc w programie zobowiązuje się do zaangażowania wolontariuszy w wymiarze od 2250 do 4500 godz. wolontariatu rocznie, średnio 3375 godz. wolontariatu rocznie. Wolontariusze w ramach tej ścieżki do roku 2030 wypracują łącznie 7 087 500 godz. wolontariatu (700 NGO x 3375 godz./rocznie x 3 lata). Łącznie liczba godzin wolontariatu

systematycznego, którą przepracują wolontariusze Korpusu Solidarności wyniesie: 8 400 000 godz.

Działania państwa winny się koncentrować na zachęcaniu do wolontariatu systematycznego, w tym poprzez włączanie obywateli do programu Korpus Solidarności oraz szerokie udostępnienie narzędzi poszukiwania ofert pracy wolontariackiej, a także poprzez profesjonalizację i wspieranie koordynacji zaangażowania społeczników.

Służyć temu celowi ma większa promocja Korpusu Solidarności i rozszerzone wsparcie dla organizatorów wolontariatu, adresowane zarówno do osób doświadczonych i profesjonalnie zajmujących się koordynacją tej działalności – odpowiadających za ten obszar działania w organizacji lub instytucji, jak i do osób, które do roli koordynatora dopiero się przygotowują lub do tej pory pracowały w strukturach nieformalnych. Warunkiem skorzystania z oferty będzie przystąpienie organizacji do programu i współpraca z wolontariuszami Korpusu Solidarności. Działania te będą realizowane w ramach nowej ścieżki „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO”.

Obecnie w ramach Korpusu Solidarności wolontariat realizuje 5200 wolontariuszy. Zmiany w programie i rezygnacja z wymogu aktywności wolontariackiej w liczbie co najmniej 16 godzin w miesiącu zachęcą do udziału w nim większą liczbę wolontariuszy. W wyniku wprowadzonych zmian, w latach 2023-2030 liczba wolontariuszy, którzy przystąpią do programu wyniesie ok. 14 400 osób (1800 osób rocznie x 8 lat).

W ramach realizacji nowej ścieżki programu „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO” w latach 2023 – 2030 łącznie 700 organizacji skorzysta z oferty wsparcia (rocznie średnio 100 organizacji pozarządowych). Zgodnie z założeniami każda ze 100 organizacji będzie współpracować co miesiąc z min. 20 wolontariuszami i utrzyma ten stan zaangażowania wolontariuszy do końca okresu korzystania ze wsparcia. Rocznie w 100 organizacjach zaangażowanych będzie 2000 wolontariuszy. W wyniku realizacji tej ścieżki wsparcia do roku 2030 do Korpusu Solidarności zaangażowanych będzie 14 000 wolontariuszy (2000 osób x 7 lat). Łącznie w Korpusie Solidarności uczestniczyć będzie 33 600 wolontariuszy.

Nowy zakres i wartości wskaźników programu

Dotychczasowa realizacja programu opierała się na ścisłej współpracy z partnerami regionalnymi i lokalnymi, w oparciu o zestandaryzowane, zapisane w programie działania. Przyjęto założenie, że wspieranie i rozwój wolontariatu systematycznego na terenie całego kraju bazować będzie na porównywalnym modelu i założeniach. Pozwalało to na zdefiniowanie dla wszystkich partnerów tych samych wskaźników realizacji, które okazały się jednak nieadekwatne do warunków, w jakich funkcjonują beneficjenci.

Od roku 2023 należy odejść od wymogu realizacji ujednoliconych działań w ramach projektów skierowanych do partnerów regionalnych i lokalnych. Indywidualizacja oferty partnerów regionalnych oraz partnerów lokalnych pozwoli realizatorom wdrażać autorskie działania, oparte na miejscowych diagnozach oraz strategiach rozwoju wolontariatu, które uwzględniając realne potrzeby uczestników Korpusu pozytywnie wpłyną na rozwój sektora wolontariatu systematycznego w różnych regionach kraju.

Możliwość elastycznej realizacji aktywności przez partnerów pozwoli również skuteczniej osiągać skorygowane wskaźniki. Zakres i wartości proponowanych wskaźników odpowiadają realnej sytuacji, aktualizacji dotychczasowych form i sposobów realizacji programu, są rezultatem doświadczenia zdobytego przez realizatorów oraz oczekiwań wyrażanych przez uczestników Korpusu.

Wskaźniki Programu w podziale na grupy zostały ukształtowane w następujący sposób:

Partnerzy Karty Wolontariusza (proponowana wartość wskaźnika: 150 partnerów) to firmy, instytucje publiczne, jednostki samorządu terytorialnego, organizacje pozarządowe, które przystępując do programu Karty Wolontariusza, oferują wolontariuszom oraz koordynatorom wolontariatu ulgi w korzystaniu ze swoich usług lub w zakupie produktów. W każdym roku do programu przystąpi 15-20 nowych partnerów. Wartość wskaźnika wynika z ograniczenia działalności firm w zakresie społecznej odpowiedzialności biznesu w okresie po pandemii i trudności wynikających z sytuacji ekonomicznej.

Konkurs Wolontariusz Roku Korpusu Solidarności (proponowana wartość wskaźnika: 11 edycji). Konkurs jest organizowany corocznie i jest podsumowaniem aktywności wolontariuszy w każdym roku realizacji Programu. Konkurs ma na celu, poprzez wybór najciekawszych sylwetek i najbardziej zaangażowanych wolontariuszy Korpusu, promocję Programu oraz wolontariatu.

Campus Wolontariat (proponowana wartość wskaźnika: 9 edycji obozów). Obozy organizowane co roku, począwszy od 2022 r. służą integracji wolontariuszy, są okazją do wymiany doświadczeń, planowania wspólnych przedsięwzięć, sieciowania wolontariuszy w całym kraju. Każda edycja Campusu przygotowana jest dla ok. 30 – 40 uczestników.

Liczba koordynatorów wolontariatu uczestniczących w Korpusie Solidarności (**proponowana wartość wskaźnika: 700 osób**). Zgodnie z założeniami ścieżki „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO”, w latach 2023-2030, każdego roku do programu przystąpi średnio 100 organizacji, a 700 koordynatorów skorzysta z możliwości podniesienia wiedzy z zakresu organizacji i zarządzania wolontariatem.

Liczba kursów menedżerskich „Szkoła Dobrego Wolontariatu” (proponowana wartość wskaźnika 7 edycji). W rocznych kursach będą brać udział koordynatorzy wolontariatu – łącznie 700 osób. Każdy uczestnik skorzysta z 104 godzin szkoleń (84 w formule stacjonarnej oraz 20 w formule zdalnej).

Certyfikat „Miejsce przyjazne Wolontariuszom” (proponowana wartość wskaźnika 860 certyfikatów). Dotychczas przyznano 160 certyfikatów MPW. Organizacjom uczestniczącym w ścieżce „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO” przyznanych zostanie kolejnych 700 certyfikatów. Proces certyfikacji ma na celu podniesienie standardów współpracy z wolontariuszami. Zdobywanie certyfikatu wzmocni funkcjonowanie podmiotu w zakresie organizacji i zarządzania wolontariatem, będzie formą promocji Korpusu Solidarności i wolontariatu.

Koordynatorzy wolontariatu zatrudnieni w organizacji (proponowana wartość wskaźnika 700 koordynatorów). Skorzystanie ze ścieżki „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO” pozwoli organizacjom na zatrudnienie koordynatorów wolontariatu, dla których dotychczas nie było dedykowanego wsparcia. Wpłynie to na wzrost stabilności zatrudnienia koordynatorów wolontariatu w organizacjach oraz na ciągłość i systematyczność działań podejmowanych z wolontariuszami.

Wskaźnik trwałości rezultatów: 2/3 organizacji uczestniczących w projekcie (466) kontynuować będzie zatrudnienie koordynatora wolontariatu, utrzymanie zespołu wolontariuszy w łącznej liczbie 9 600 wolontariuszy (z uwzględnieniem wymiany osób), które wypracują łączną liczbę 4,7 mln godzin wolontariatu przez min. 3 lata po zakończeniu okresu wsparcia.

Pakiet finansowego i pozafinansowego wsparcia dla NGO (proponowana wartość wskaźnika: 700 pakietów). W ścieżce „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO” rocznie średnio 100 NGO skorzysta z tej formy wsparcia. Pakiet finansowy obejmuje m.in. dotacje na zatrudnienie koordynatora, bieżące potrzeby organizacji w zakresie wolontariatu. Pakiet pozafinansowy zawiera udział w procesie certyfikacji, tutoring i organizację wizyt studyjnych, udział w Szkole Dobrego Wolontariatu, szkolenia, promocję w zakresie współpracy z ochotnikami.

Konkurs Koordynator Roku Korpusu Solidarności (proponowana wartość wskaźnika: 11 edycji). Konkurs jest organizowany corocznie i jest podsumowaniem pracy koordynatorów wolontariatu w każdym roku realizacji programu. Konkurs poprzez wybór najciekawszych sylwetek i najbardziej zaangażowanych koordynatorów Korpusu, ma na celu promocję Programu oraz idei wolontariatu.

Liczba Forów Wolontariatu i konferencji (proponowana wartość wskaźnika: 20 wydarzeń). Działanie nastawione na wymianę doświadczeń, wsparcie edukacyjne i sieciowanie uczestników Korpusu. Co roku odbywać się będą min. dwa fora wolontariatu. Uzupełnieniem planowanych forów będą cztery okazjonalne konferencje i seminaria, których tematyka i potrzeba realizacji wynikać będzie z aktualnych potrzeb.

Placówki realizujące program wolontariatu systematycznego w Korpusie Solidarności (proponowana wartość wskaźnika: 6 300 organizacji). Obecnie w ramach Korpusu Solidarności wolontariat systematyczny realizuje 1200 podmiotów.

Co roku dołączać będzie ok. 550 kolejnych organizacji, które złożą w SOW oferty współpracy z wolontariuszami. W latach 2023-2030 liczba organizacji, które przystąpią tą drogą do Programu wyniesie ok. 4 400 podmiotów (550 organizacji x 8 lat).

W ramach ścieżki „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO” w latach 2023 – 2030, 700 organizacji przystąpi do Programu (rocznie średnio 100 NGO). Łączna liczba placówek realizujących program wolontariatu systematycznego Korpusu Solidarności wyniesie 6 300 organizacji.

Partnerzy Regionalni i Lokalni Programu (proponowana wartość wskaźnika: 93 partnerów). Program zakłada do roku 2030 współpracę z 16 Partnerami Regionalnymi (wojewódzkimi) oraz 77 Partnerami Lokalnymi. Partnerzy wybierani są na okres trzech lat na podstawie ofert złożonych w konkursach dotacyjnych. Aktualnie (w roku 2023) sieć Partnerów Programu liczy 16 Partnerów Regionalnych oraz 21 Partnerów Lokalnych. Co roku wybieranych jest kolejnych 7 nowych Partnerów Lokalnych. Ich liczba w roku 2030 osiągnie wartość 77 partnerów. Partnerzy Regionalni współpracujący z Korpusem koordynują działania na poziomie każdego województwa. Partnerzy Lokalni działają podobnie jak regionalni, ale działalność prowadzą na terenie wybranych jednego – dwóch powiatów.

Wskaźnik dotyczący otoczenia wolontariatu

Zaangażowanie obywateli w wolontariat (proponowana wartość wskaźnika: 10% wzrostu zaangażowania). Realizacja Korpusu Solidarności przyczyni się do wzrostu zainteresowania wolontariatem i zaangażowania obywateli w działania ochotnicze. Wartość wskaźnika oszacowano na podstawie wyników badań „Wolontariat, filantropia, 1%. Stowarzyszenie Klon/Jawor, 2012-2015”. Wyniki ww. badań wskazują, że odsetek wolontariuszy wśród Polaków pozostawał niemal niezmienny i wynosił 20%. Podobne badania w latach poprzednich wskazują na znaczne wahania wyników np. 12% w roku 2001; 18,3% w 2004; 22% w 2006; 13,2% w 2007. Oferta działań w ramach Korpusu Solidarności, pozwoli na osiągnięcie 10% wzrostu zaangażowania w stosunku do wyników z roku 2015, kiedy przeprowadzono ostatnie podobne badania poprzedzające przygotowanie programu Korpus Solidarności.

Akcje promocyjne, informacyjne, wizerunkowe (proponowana wartość wskaźnika: 12 kampanii). Co roku realizowana będzie przynajmniej jedna kampania, której celem będzie promowanie Korpusu Solidarności oraz idei wolontariatu systematycznego.

Zmiany w budżecie programu

Proponuje się dokonanie podziału budżetu programu na dwie zasadnicze kategorie:

Pierwszą kategorię będą stanowić środki przeznaczone na realizację bieżących działań na rzecz uczestników programu prowadzonych przez jego beneficjentów i partnerów. W tej kategorii znajdują się środki na dotacje dla organizacji w ramach konkursów na wybór partnerów programu oraz środki na dotacje w ramach realizacji nowej ścieżki wsparcia „Wsparcie zarządzania wolontariatem w NGO”.

W drugiej kategorii wydatków przewidziane są środki na realizację bieżących działań na rzecz uczestników programu prowadzonych bezpośrednio przez NIW-CRSO. Są to m.in.:

- organizacja ogólnopolskiego forum wolontariatu, forów wolontariatu branżowego,
- organizacja konkursów Wolontariusz i Koordynator Roku Korpusu Solidarności, gali wolontariatu, obozów Campus Wolontariat, spotkań w ramach Korpus Cafe, szkoleń i spotkań dla trenerów i partnerów Korpusu,
- realizacja kampanii i działań promocyjnych, Szkoły Dobrego Wolontariatu, prowadzenie certyfikacji Miejsce Przyjazne Wolontariuszom, wdrażanie Karty Wolontariusza, utrzymanie i rozwój Systemu Obsługi Wolontariatu (SOW).

Dotychczasowa konstrukcja budżetu, układ linii budżetowych, dedykowanych poszczególnym grupom uczestników, nie przewidywała rozszerzonej współpracy z partnerami Programu i proponowanych nowych działań.

Nowa struktura budżetu pozwoli na:

- dostosowywanie poziomu wydatków dla poszczególnych grup uczestników, z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i bieżących potrzeb oraz obowiązku realizacji wskaźników;
- racjonalne dysponowanie środkami na działania ogólnopolskie adresowane do członków Korpusu Solidarności i wspieranie grup uczestników, które aktualnie wymagają większej uwagi;
- realizowanie działań, które wynikają z aktualnych i przyszłych potrzeb np. częste, ale krótkie w czasie formy pomocy osobom starszym i niesamodzielnym (poprzez np. rozmowy, w tym telefoniczne, pomoc w zakupach, wsparcie osób, które mają zaburzenia lękowe oraz stany depresyjne jako skutki choroby COVID-19), które są odpowiedzią na sytuację związaną ze zdrowiem, brakiem poczucia bezpieczeństwa, obowiązkową kwarantanną czy izolacją;
- reagowanie na nieprzewidziane zmiany społeczne oraz wyzwania humanitarne, np. związane z konfliktem i sytuacją z za wschodnią granicą, które wymagają dynamicznych i skoordynowanych działań pomocowych angażujących wolontariat.

Zmiany organizacyjne

Struktura zarządzania programem zostanie uzupełniona o Komitet Sterująco-Monitorujący, czyli gremium współpracy przedstawicieli administracji rządowej oraz organizacji obywatelskich tak, jak ma to miejsce w innych rządowych programach wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego.

Inne zmiany

Kolejną zmianą w programie jest zrewidowanie działań w ramach „Roku wolontariatu kompetencji”. Działanie to zakładało współpracę międzynarodową m.in. z organizacjami i instytucjami wolontariackimi w Norwegii, Niemczech i pozyskanie na te działania dodatkowych środków z instytucji europejskich. Ze względu na brak ww. środków plany te musiały zostać anulowane, a działania zredukowane.

Źródłem finansowania programu będą środki budżetu państwa oraz środki Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, utworzonego na podstawie art. 88a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, którego dysponentem jest Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego. Zgodnie z nowelizacją ww. ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r., przychodem Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego jest 4% wpływów z dopłat z gier objętych monopolem państwa.

Zwiększenie środków na program z wydatków cz. 16 – KPRM, w 2023 r. o 15 mln zł mieści się w limicie wydatków na 2023 rok wskazanym w art. 46 Ustawy z dnia 6 października 2022 r. o zmianie ustawy o Narodowym Instytucie Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa (Dz.U. 2022 poz. 2475) (231 mln zł na dotacje celowe i dotację podmiotową).

Planowane w ramach Programu dotacje nie mogą być udzielane na działania związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Proponuje się, aby uchwała weszła w życie z dniem podjęcia. Proponowany termin wejścia w życie projektowanej uchwały jest uzasadniony koniecznością jak najszybszego wdrożenia zmian, w tym przygotowania niezbędnych procedur konkursowych.

Projekt uchwały nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt uchwały nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt uchwały nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie projektowanej uchwały nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych oraz średnich przedsiębiorców.